

Web Development Service

برای راه اندازی سرویس دهنده ها در شبکه باید مراحل زیر را در نظر بگیریم:

1. شناخت سرویس دهنده که در چه بخشی سرویس های خود را ارائه میکند.

2. شناخت سیستم عامل که در چه مقطعی و برای چه کاری استفاده میشود.

3. شناخت عملکرد سیستم عامل شبکه و مدیریت دامنه های شبکه که به کمک آن

میتوانیم حجم ورودی به

سیستم و درخواستهای کاربر را مشخص کرد.

در شبکه های بزرگ سیستم عامل به نسبت حجم کاربر و همچنین به نسبت حجم برنامه

اجرایی میتواند عملیات

مدیریت شبکه و مدیریت حافظه اجرایی برنامه ها و همچنین شناسایی درخواست های

کاربر را انجام دهد.

در سطح شبکه های بزرگ سیستم عامل باید از قابلیت وب استفاده نماید. این قابلیت در بخش سرویس های

سیستم عامل ثبت میشود و منجر به ایجاد یک بستر برای ایجاد برنامه ها و ارتباط بانک های اطلاعاتی و همچنین

مدیریت کاربران و سیستم عامل میشود.

بطور خلاصه میتوان وضعیت عملکرد وب سرویس را به شکل زیر نشان داد:

در شکل فوق سیستم عامل سرور به عنوان بخشی از عملیات خود سرویس دهنده را راه اندازی میکنند و به

سرویس دهنده اجازه میدهد تا عملیات دریافت درخواست های کاربر و همچنین عملیات ارتباط با بانک اطلاعاتی و

همچنین عملیات مربوط به DLS ها و همچنین اجرای برنامه های تحت وب یعنی کامپایل کردن و تفسیر و ترجمه

کردن برنامه ها را انجام دهد. در اینجا وب سرویس میتواند با داشتن رابط هایی به نام XML درخواستی را به سمت

کابر یا به سمت سرور و یا به سمت دیتابیس هدایت کند و جریان داده ها را مدیریت کند.

انواع وب سرویس

وب سرویس ها بر حسب نیاز سیستم عامل به دسته های لینوکسی و ویندوزی تقسیم میشود. وب سرورهای

لینوکسی از این جهت مورد استفاده بیشتر هستند که اوال دارای تعدد زیادی هستند ثانيا اشکالت فنی آنها توسط

برنامه نویسان مختلف وب در حال برطرف شئن لحظه ای است. اما وب سرویس های ویندوزی معمول 6 ماه به 6

ماه یا 3 ماه به 3 ماه بروز میشوند.

Apache – Tomcat – Oracle web logic

در این 3 نوع وب سرور بسته به حجم داده ، بسته به تعداد درخواست کننده (کاربر) و همچنین بسته به میزان تراکنش تحت وب میتوان از آنها استفاده کرد.

(حجم درخواست کننده با کمک DNS کنترل میشود DNS (یا کنترل کننده نام دامنه ، سرویس دهنده ایی ست که به کمک آن میتوان تعداد درخواست های اتصال به وب سایت یا برنامه تحت وب برای کاربران مدیریت شود.

یعنی با کمک DNS حجم کاربران را کنترل میکنیم و اگر DNS ساختمانش مشکل پیدا کند وب سرور اجازه اتصال به کاربران را نمیدهد. همانند مشکلاتی که هنگام ثبت نام پیش می آید

آید (نوع دیگر وب سرویس ها تحت ویندوزی ست که به کمک آنها تحت سیستم عامل ویندوز میتوانیم عملیات وب را انجام دهیم.

.این دسته از وب سرویس ها به نام (System Information Internet) IIS معروفند . تذکر مهم : به کمک ابزارهای واسط یا Server Application ها میتوانیم سرویس دهنده های وب سیستم عامل های مختلف را به یکدیگر بشناسانیم.

یعنی IIS را به کمک ابزار Mono را روی لینوکس had Red قرار دهیم یا به کمک ZAM آپاچی را روی ویندوز سوار کنیم یا به کمک Tools Oracle و logic Web را روی ویندوز قرار دهیم.

Tools Oracle و logic Web را روی ویندوز قرار دهیم.